

12 / 2022

KOSMOS

Tijdschrift over de geesteswetenschap van Martinus

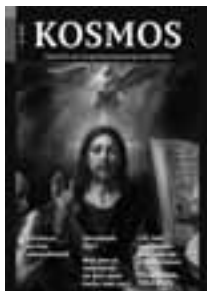
**Christus
en het
wereldbeeld**

**December
1947**

**Wat doe je
met kerst,
en wat doet
kerst met jou?**

**Uit: Het
geïntellec-
tualiseerde
Christendom**

**Programma
Klint 2023**

Inhoud

Christus en het wereldbeeld 3

December 1947 13

Wat doe je met kerst, en wat doet kerst met jou? 15

Uit het boek: Het geïntellectualiseerde Christendom. Proloog #5 19

Programma Klint 2023 22

Colofon

KOSMOS – Tijdschrift over de geesteswetenschap van Martinus

Versijnt 4 keer per jaar

Jaargang 49 – 12 / 2022

© 2022 Martinus Instituut, Kopenhagen, Denemarken

Een uitgave van

Stichting Martinus Centrum

Bautersemstraat 42

2518 PC Den Haag

tel. (070) 383 11 48 of (0570) 600 447

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

www.martinus.dk/nl

Prijs voor 4 nummers per jaar € 22,50

Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

IBAN: NL17 INGB 0002 6646 92

BIC: INGBNL2A

Redactie

Andreas Stroobant, Den Haag

Layout

Jan de With, Asperen

Druk

Happy Copy, Kopieer- & Printservice, Den Haag

Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.

Informatie over het werk van Martinus

Het tijdschrift KOSMOS wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus (1890-1981), dat met zijn geesteswetenschappelijke analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: het Derde Testament. Het werd geschreven voor

mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

Christus en het wereldbeeld

Martinus

1. Voor Christus was het vader-zoonprincipe een persoonlijk beleefde relatie met God

Door het eigen verhaal van het leven en van de natuur kun je de kern- en basisprincipes van het heelal vinden. Het kan nu interessant zijn om te zien hoe Christus het wereldbeeld zag. We moeten hier voorbijgaan aan al het heidendom dat zich in de loop van de tijd rond Jezus' persoonlijke uitspraken opgestapeld heeft en aan alle onbegrip voor

zijn levenshouding en levensopvatting, dat geleidelijk aan het wezenlijke werd binnen het christendom, zodat het iets anders werd dan wat werkelijk de leer van Christus en zijn boodschap aan de mensen was.

We weten dat het belangrijkste in zijn levensopvatting het vader-zoonprincipe was. Hij was de eerste mens die dit principe uiteenzette en in praktijk bracht. Velen waren al over één God gaan spreken in plaats van over de vele goden die oorspronkelijk aanbeden werden, maar niemand ging zo ver in zijn persoonlijke beleving dat de relatie met God een vader-zoonprincipe werd. Niemand als hij begreep dat het levende wezen een eeuwige zoon is van een eeuwige Vader, en niemand lijkt de Vader in alle dingen van het dagelijks leven bij zich te hebben gehad zoals hij. Hij leefde in een permanent gesprek en een permanente verbinding met en in een eeuwig gebed tot deze Vader.

We weten dat het belangrijkste in zijn levensopvatting het vader-zoonprincipe was

2. Ons Ik staat in een zeer intieme, wederzijds afhankelijke relatie met onze micro-wezens, en deze wezens moeten in nauw contact staan met de functies van ons organisme

Uit de kosmische analyses hebben we begrepen dat het wereldbeeld precies zo'n vader-zoonprincipe is. Vanwege het feit dat het heelal een groot levend functionerend organisme is van een eeuwig Ik, en dat dit organisme uit alle bestaande levende wezens bestaat die daar microwezens binnenin zijn, wordt dit Ik, dit belevende 'Iets', een vader voor de levende wezens van het heelal zoals ons Ik een vader

en beschermer is voor de microwereld en de wezens in ons organisme. Tussen ons Ik en onze microwezens, onze cellen, atomen en elektronen, bestaat een zeer intieme wederzijdse afhankelijkheidsrelatie die bepaalt dat we goed voor deze microwezens moeten zorgen, als we in gezond fysiek welzijn willen leven. De microwezens van hun kant moeten ook een leven leiden dat in harmonie is met de natuurkrachten en natuurwetten die in hun microwereld de functies van ons organisme vertegenwoordigen. Anders worden ze zelf ziek en creëren ze ziekte om zich heen.

3. Onze microwezens kunnen, net als wijzelf, bewust afwijken van hun normale levensontplooiing en functie op de gebieden die onder de controle van hun bewuste wil staan

Nu zou je kunnen beweren dat de microwezens geen verstand hebben en helemaal niet zelf kunnen beslissen in hoeverre ze al dan niet in harmonie willen zijn met de voorwaarden die voor hun aanwezigheid in het organisme gelden. Maar hierbij moet worden gezegd dat de feiten aantonen dat de microwezens in een organisme plotseling op een heel andere manier kunnen gaan werken dan wat anders normaal is, zelfs in een organisme dat aan een mens toebehoort die zuiver lichamelijk gezien gezond leeft. Het is dus niet uitgesloten dat mensen die nog zo gezond eten en drinken en een uitgebreide hygiëne in acht nemen toch ziek kunnen worden. Hoe komt dat dan? Wel, hier moet de diepste reden herleid worden tot de omstandigheid dat de microwezens ondanks het macro-Ik van het organisme van hun normale leefwijze kunnen afwijken. Zijn deze microindividuen zich dan bewust van deze afwijking van het normale, of van deze overtreding van de wetten van hun wereld? Ja, waarom zouden onze micro-wezens zich niet bewust kunnen zijn van hun dagelijks leven, net zoals wij ons bewust zijn van onze dagelijkse levensontplooiing? Wij zijn toch ook microwezens in een groot organisme, en het Ik van dit organisme zou met even veel recht kunnen zeggen dat wij, zijn cellen, ons niet

bewust zijn van ons dagelijks leven. Maar dat zou niet de waarheid zijn. Waarom zouden onze microwezens niet net zo goed bewust kunnen afwijken van hun normale levensontplooiing en normale functies als wij dat doen? Trouwens, is het geen feit dat er in de functies die de wezens niet onder de controle van de dagbewuste wil hebben en die daarom door het instinct geleid worden, meestal geen buitensporigheden voorkomen? Hier is de normale functie absoluut overheersend. Is het juist niet zo dat daar abnormaliteiten ontstaan en bevorderd worden waar het wezen zijn wil kan inzetten? Dit geldt voor de mensen die microwezens zijn in de macro-organismen van de aarde, van het zonnestelsel en van het melkwegstelsel, en het geldt ook voor de microindividuen die hun dagelijks leven leiden in ons organisme als hun universum. Het is in allerhoogste mate onlogisch of onwetenschappelijk om te ontkennen dat de microwezens een wakker dagbewustzijn en een wakkere wilssturing hebben en hun dagelijkse functies mede bepalen, en dat ze naar eigen goeddunken kunnen handelen of normaal kunnen leven. Maar hoe moeten we onze gezondheid echter bewaken, als degene die lichamelijk gezond en hygiënisch leeft toch door ziekte getroffen kan worden? Hier zijn we bij een gebied gekomen waar de wet van karma niet louter een fysiek gezondheidsprobleem is maar een kwestie van moraal.

4. Zoals we tegen onze medemensen zijn, zijn onze micro-wezens tegen ons, dat is de wet van karma

De oorzaak waarom microwezens de mogelijkheid kunnen krijgen om disharmonie te creëren in een organisme waarvan de eigenaar of het macro-Ik een fysiek gezond leven leidt, is maar op één plaats te vinden: in het eigen gedrag van de mens als microwezen in zijn macro-organisme of universum. Als iemand in dit macro-organisme harmonie en welzijn voor zijn medewezens creëert, zijn naaste liefheeft als zichzelf en tegelijkertijd in fysiek opzicht een gezond leven leidt, dan zullen de microindividuen die niet dezelfde golflengte hebben als de

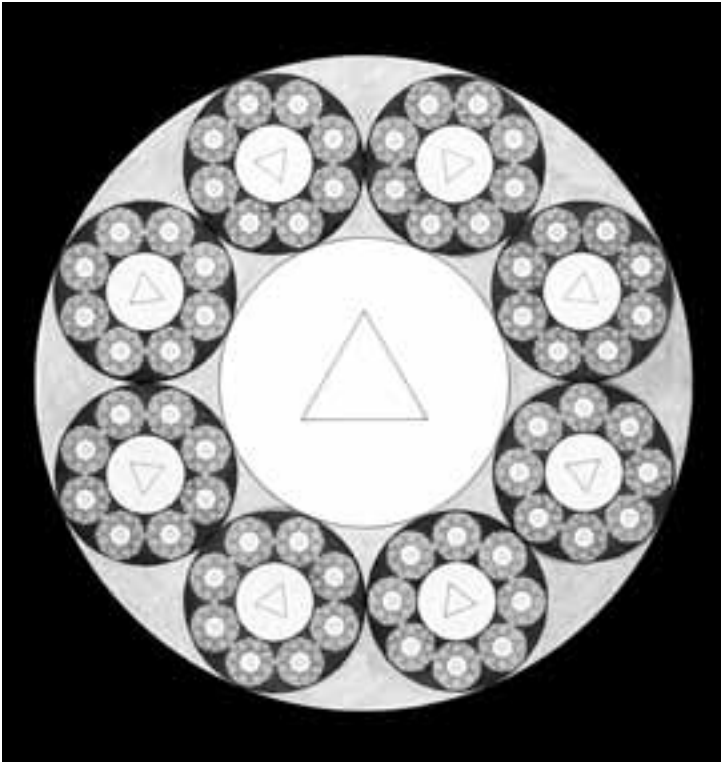
kosmische wetten geleidelijk aan uit zijn organisme verdwijnen en zullen hogere, ontwikkeldere en harmonieuzer ingestelde individuen of cellen en atomen in plaats daarvan incarneren. Maar als diezelfde mens zijn naaste vervolgt of diens leven ondraaglijk, duister en verdrietig maakt met woede, norsheid en verbittering, dan is hij zelf een cel die gif verspreidt in het vlees en bloed van zijn macro-organisme en geen leven schenkend micro-organisme, en dan zal hetzelfde gelden voor de microwezens die in zijn eigen organisme incarneren. Ze zijn giftig, ongezond en gevaarlijk voor de andere microwezens en daarom voor de gezondheids- en welzijnstoestand van het geheel. Als microwezens in een organisme is het duidelijk dat je de andere microwezens in hetzelfde macro-organisme niet mag vermoorden of hun het leven moeilijk moet maken, waardoor je niet alleen disharmonie veroorzaakt in de relatie met deze medemensen, maar ook in de relatie tot het geheel, dat wil zeggen het macrowezens waar je een deel van bent, en daarmee ook voor de microwezens die in het eigen organisme leven. De wet van oorzaak en gevolg, of ‘zoals je zaait, zul je oogsten’ (Gal. 6:7), is zowel van toepassing op de micro-, tussen- en macrokosmos als op onze relatie tot alle drie deze werelden.

5. Toen Christus benadrukte dat we God moeten liefhebben boven alle dingen en onze naaste als onszelf, sprak hij vanuit zijn kennis van het kosmische wereldbeeld

We zien zodoende dat ziekten in een organisme niet alleen toegeschreven kunnen worden aan verkeerde voeding en gebrek aan hygiëne, maar dat ze ook een kwestie zijn van welke gedachten, gevoelens en handelingen van de oorsprong van het organisme of van het Ik naar de omgeving toegaan. We kunnen niet om de relatie met

We kunnen niet om de relatie met onze naaste heen bij het scheppen van het betere lot of geluk waarnaar we verlangen

onze naaste heen bij het scheppen van het betere lot of geluk waarnaar we verlangen. Wanneer Christus keer op keer onderstreept dat we God moeten liefhebben boven alles en onze naaste als onszelf, zien we dat hij het kosmische wereldbeeld kende en vanuit deze kennis sprak. God liefhebben boven alle dingen is hetzelfde als het macro-Ik liefhebben van het organisme waarin we een microindividu zijn, dat wil zeggen het geheel. En hoe doe je dat? Door het liefhebben van de naaste of door het creëren van harmonie en vreugde voor deze naaste

Symbool nr. 7 Het levenseenheidsprincipe of de eerste glimp van het bestaan van een Godheid

die een cel, een microindividu, is in het grote organisme van de Godheid, waardoor deze Godheid ons beleeft. Dat Christus deze relatie kende, blijkt ook uit zijn woorden: 'Wat je ook jegens een van mijn minste broeders doet, doe je jegens mij' (Matth. 25:40).

6. De kosmische wetenschap of geesteswetenschap zal nu als een nieuwe impuls de mensheid leiden naar wat Christus het koninkrijk der hemelen noemde

Christus toonde door zijn leven en dood dat hij gericht was op samenwerking met het Ik van het heelal, en hij toonde door zijn gebed 'Vader, niet mijn wil, maar uw wil geschiede' (Luc. 22:42), dat hij dit macro-Ik als zijn echte kosmische vader beschouwde, die ook de kosmische vader is van al het andere dat leeft. Maar waarom sprak hij niet over macro- en microwezens en over onze relatie tot de cellen en de andere microindividuen in ons organisme? Omdat helemaal niemand het begrepen zou hebben. Het was zelfs voor zijn omgeving al moeilijk genoeg om te begrijpen wat hij bedoelde, en we zien dan ook dat niets zo verkeerd begrepen en verdraaid is als de boodschap van Christus. Maar hij sprak over 'de Heilige Geest' die 'u zal leiden in alle waarheid' wanneer die komt, want 'Ik heb u nog veel te zeggen, maar u kunt het nu niet dragen' (Joh. 16:12-15). Wat is deze Heilige Geest, deze leider? Geest is bewustzijn, het is kennis, en dat die heilig is betekent dat zij allesomvattend of kosmisch is, en liefde en harmonie om zich heen creëert. De kosmische wetenschap of geesteswetenschap zal als een nieuwe impuls de mensheid verder leiden in haar ontwikkeling naar de toestand die Christus het 'koninkrijk der hemelen' noemt. Christus wist dat er een tijd zou komen dat het niet langer nodig is om in gelijkenissen te spreken, en dat er geen autoriteit meer zal zijn die de mensen moeten geloven, maar een wetenschap, 'een geest van waarheid', die zal prediken van de dingen die komen.

7. De geesteswetenschap mag geen nieuwe godsdienst creëren of het christendom verwijderen

Aan de hand van de kosmische ontwikkeling van de gehele aarde en de gehele mensheid vertelt de geesteswetenschap over deze 'toekomstige

dingen', over 'het ware mensenrijk' dat mettertijd op onze planeet ontwikkeld zal worden. Geesteswetenschap is niet iets wat het christendom zal verwijderen en een nieuwe godsdienst zal creëren. Integendeel, zij zal 'van mij nemen en het u verkondigen', zoals Christus ook zei. Alles wat de mensen toen niet 'dragen konden' omdat ze het niet begrepen zouden hebben, kunnen de mensen tegenwoordig

Geesteswetenschap is niet iets wat het christendom zal verwijderen en een nieuwe godsdienst zal creëren

gaan begrijpen. In de circa tweeduizend jaar die verstreken zijn sinds Christus leefde, heeft op aarde een enorme intellectuele ontwikkeling plaatsgevonden. Een natuurwetenschap heeft een dominante invloed gehad op het leven van de mensen, ze beginnen het vermogen te krijgen om Gods gedachten na te denken zoals die tot uitdrukking komen in de natuurwetten, zowel in de microkosmos en tussenkosmos als in de macrokosmos. Een intelligent kind leert tegenwoordig op school meer dan geleerde professoren honderd jaar geleden wisten. De intelligentie van mensen wordt ontwikkeld en aangescherpt, nieuwe technische uitvindingen zorgen voor grote veranderingen in de dagelijkse gewoonten van de mensen. De mensen onderwerpen de aarde aan zich door de natuurkrachten voor zich te laten werken, de afstanden tussen landen en mensen worden kleiner, zowel door de nieuwe transportmiddelen als door radio, telegrafie, enzovoort, waardoor ze in een oogwenk berichten van de ene kant van de planeet naar de andere kunnen sturen. Dit alles en nog meer dat de komende jaren uitgevonden zal worden, heeft voor de mensheid een heel andere situatie

geschapen dan ten tijde van Christus. In zekere zin zijn de omstandigheden echter niet erg veranderd. De persoonlijke tegenslagen en lijdenservaringen van de mensen zijn niet minder geworden. De aarde is nog steeds meer een hel dan een koninkrijk der hemelen voor de mensen. Ja, aangezien mensen hun ontwikkelde intelligentie in dienst van het principe van het doden gebruiken, zowel in oorlog als in het dagelijks leven, of deze gebruiken om zichzelf te verrijken ten koste van anderen, is de situatie eerder verslechterd. Bovendien kan de ontwikkelde intelligentie van de mens de overgeleverde religieuze dogma's niet accepteren, zodat het grote publiek geen vast steunpunt in het leven heeft. Men verlangt naar vrede, maar weet niet hoe die vrede te stichten.

8. De aarde zal niet vergaan of vernietigd worden, maar een oude beschaving is aan het vergaan en een nieuwe, die niet 'van deze wereld' is, wordt geschapen

De wereldsituatie in onze tijd is de situatie die omschreven is als 'het einde der tijden'. Niet omdat de aarde zal vergaan of vernietigd zal worden, maar omdat een oude beschaving haar laatste stuip trekkingen doormaakt. Het koninkrijk waarover Christus sprak als het zijne, maar waarvan hij zei dat het 'niet van deze wereld was', is bezig geschapen te worden als een waar mensenrijk op aarde. Het leeft in de harten van vele mensen als het humane vermogen, als het vermogen dat ze in bepaalde situaties liever zelf willen lijden dan dat ze de oorzaak zijn van het lijden van anderen. Maar dit morele vermogen moet geïntellectualiseerd worden, en dat zal gebeuren door middel van de geesteswetenschap. Het vermogen tot naastenliefde, dat in de harten van veel mensen door de lijdenservaringen in hun vele levens sterk ontwikkeld is, moet niet alleen een sterk gevoel zijn dat tot dwalingen in de vorm van sentimentaliteit of fanatisme kan leiden. Het moet om tot ontplooiing te kunnen komen zoals Christus dat kon, verenigd worden met een rationeel begrip van de relatie tussen het heelal en

de mens of zoals Christus het noemde tussen de Vader en de zoon.

9. De geesteswetenschap zal de zoekende mens helpen om zowel zichzelf als de gehele wereldsituatie te begrijpen

Christus was het werkelijk volmaakte, gezonde microindividu in het lichaam van de Vader. Hij hield niet alleen van de Vader, maar ook van de overige wezens in dit lichaam. Zijn grote liefde bleek uit het feit dat hij, van wie het rijk niet van deze wereld was, zich toch liet incarneren in deze voor gezonde cellen gevaarlijke zone, die uit lichtzinnige, moorddadige en haatdragende microwezens bestond, om te laten zien hoe een gezonde cel in alle situaties in het macrolichaam handelt jegens God en de medewezens. De ‘wederkomst van Christus’, waar zoveel over gesproken is, betekent niet dat de persoon Jezus ‘in de wolken verschijnt’ (Matth. 34:30), maar dat de ontplooiing van het vader-zoonprincipe dat hij in alle situaties in het dagelijks leven wist te realiseren, door steeds meer mensen op aarde gerealiseerd wordt. Daarbij zal de geesteswetenschap een helpende factor worden, omdat zij de zoekende mens kan leren zowel zijn eigen situatie als de hele wereldsituatie te begrijpen. Maar de mens moet zelf werken aan de ontwikkeling van de mentaliteit die van hem een Christuswezen maakt dat zich in alle situaties één met de Vader voelt. <<

Dit artikel is een lezing die Martinus in het Martinus Instituut gegeven heeft op Palmzondag 2 april 1950. Het manuscript voor de lezing is bewerkt door Mogens Møller. Het artikel is goedgekeurd door Martinus. Voor het eerst gepubliceerd in Kontaktbrev nummer 20, 1957. Artikel-ID: M1190.

Martinus

December 1947

Er is weer een jaarkringloop voorbij. We bevinden ons in de duistere periode, waarin de zomer en de zonnige dagen achter onze kusten liggen. Maar ook al heerst het domein van de winter en van de nacht, staan heldere maannachten en stralende sterrensteden boven onze stranden.

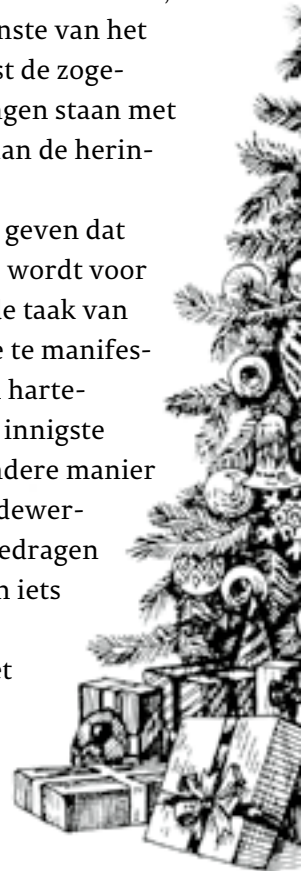
God laat ons nooit achter zonder stralen vanuit de hemel. In de donkere nacht wordt het heelal zichtbaar. Dan staan we oog in oog met het principe van het kerstevangelie in een openbaring die alle menselijke verhalen of vertellingen overtreft. De mensen kunnen geloven in het kleine kind in de kribbe, ze kunnen het ook laten, maar het heelal, Gods grote wereld om onze eigen wereld heen, straalt ons voortdurend vanuit de duisternis tegemoet.

Wat is het verschil tussen het kind in de voerbak en de sterren in de nacht? Werd dat kleine kind geen stralende en

fonkelende ster aan de mentale nachthemel van miljoenen mensen? En de stralen van deze mentale hemel, verspreiden die tijdens de donkerste dagen van midwinter niet hun licht in de vorm van miljoenen en nog eens miljoenen pakjes, brieven en telegrammen, waardoor deze dagen het grootste feest van het jaar worden, de culminatie van vreugde voor kinderen, volwassenen en ouderen? Welke andere macht in de wereld is ooit kunnen terugkeren om al eeuwen lang jaar na jaar de donkerste dagen van de winter met onverminderde kracht tot stralende feestdagen te maken? Welke andere macht heeft kunnen zorgen voor zo veel overwerk, aanstelling van extra werknemers, extra vervoer, treinen, vrachtwagens en schepen ten gunste van het principe van de naastenliefde of het geefprincipe als juist de zogenoemde kerstdrukke? Welke cadeaus, groeten en belevingen staan met een mooier en hoger bovenaards licht in het geheugen dan de herinneringen aan kerstmis?

De mensen ertoe bewegen hun leven zodanig vorm te geven dat elke dag van het jaar een vreugdevolle kerstherinnering wordt voor de mensen met wie zij in aanraking zijn geweest, dat is de taak van de geesteswetenschap waarvan het mijn missie is om die te manifesteren. Daarom wil ik hiermee graag in de vorm van mijn hartelijkste kerst- en nieuwjaarsgroeten blijk geven van mijn innigste dank aan allen die in de loop van het jaar op de een of andere manier warme interesse voor mijn werk en liefde voor mijn medewerkers en mij hebben getoond. Daarmee heeft u ertoe bijgedragen om in dienst van de wereldverlossing de weg te banen en iets van de rotsen uit de weg te ruimen voor de toekomst.

En zie, via deze weg van de liefde zal de belofte van het kerstevangelie: 'Vrede op aarde', en daarmee de ware vreugde of het ware welbehagen van het leven voor alle volken op aarde werkelijkheid worden. En alle stemmen zullen invallen in de eeuwige lofzang van de heerscharen: 'Ere zij God in de hoge.' <<

Andreas Stroobant

Zou er in onze wereld waarin alles met elkaar verbonden is, een plek zijn waar niet bekend is dat er op 24, 25 en 26 of op 6, 7 en 8 januari feest gevierd wordt? Behalve dan misschien bij een volksstam diep verborgen in de jungle? Voor de meeste feestvierders gaat

het om gezellig samenzijn, een rijke dis en geschenken, vele en dure geschenken. We kunnen nu eenmaal niet om de allesbeheersende commercie heen. Volgens Martinus moest je je daardoor niet laten misleiden en de achterliggende gedachte van naastenliefde

over het hoofd zien. Een deel van de mensen gaat deze ene keer per jaar nog naar de kerk. Voor hen heeft het feest een religieuze betekenis: de geboorte van Jezus van Nazareth. Zelfs al blijven steeds meer kerkbanken leeg, wil dat niet zeggen dat het christendom heeft afgedaan. Want: 'Wanneer men het christendom minacht en meent dat zijn rol is uitgespeeld, maakt men zich schuldig aan een enorme vergissing', schrijft Martinus, '(...) het is nog maar aan zijn prille intocht in de wereld begonnen.'* Zonder de geboorte van de stichter en naamgever zou er geen christendom geweest zijn, dus het gedenken van die geboorte is legitiem. Maar eigenlijk is de gebeurtenis op Golgotha belangrijker. Dat was één grote demonstratie van naastenliefde. Daarmee belichaamde Christus het nieuwe model voor het gedrag van de aardemensheid. Met een kus verraadde Judas Jezus. Volgens

Martinus had Jezus best kunnen vluchten, hij had veel vrienden in Jeruzalem en er waren talloze grotten om je in te verbergen. Maar Jezus had in de Hof van Getsémané begrepen dat die beker niet aan hem voorbij kon gaan. Niet Jezus' wil maar Gods wil geschiede. En zo geschiedde het. Christus liet zich gevangen nemen, terwijl Petrus een slaaf van de hogepriester nog een oor afhakte. En aan het kruis bad Christus voor zijn beulen. Die mate van liefde kunnen de mensen niet opbrengen. Ze zijn nog niet zo ver dat ze zich laten kruisigen, meende Martinus.

Liefde is een complex iets voor ons aardemensen. Door een rest dierlijke aard en met beginnende menselijke eigenschappen zijn wij behept met een mengsel van 'twee soorten liefde' (ook de titel van boekje nummer 28). Wat het niet gemakkelijker maakt is dat de allereerste fase van verliefdheid kenmerken van de naastenliefde vertoont. Waarna dan na kortere of langere tijd het eigendomsrecht op de partner de boventoon gaat voeren. Het gebod van de naastenliefde zouden we moeten naleven.

* Uit *Het geïntellectualiseerde Christendom*, hoofdstuk 3: Het niet intellectuele christendom en het intellectuele christendom

Maar daarin raken we in de problemen. Het is onmogelijk om in één leven dat gebod volledig te kunnen naleven. Daar zijn meerdere levens voor nodig. Om een virtuoos of genie in iets te worden moeten volgens Martinus twee stadia worden doorlopen: stadium A (theorie) en stadium B (oefenen), om uiteindelijk het stadium van genie (C) automatisch in de vorm van gewoontebe-wustzijn te kunnen manifesteren. Er is immers niets wat volwassen geboren wordt, zegt Martinus. Dit laatste stadium kun je ook het stadium van meesterschap noemen, om maar eens te refereren aan het Duitse en Deens spreekwoord ‘Übung macht den Meister’, ‘Øvelser gør mester’.

Nu staat er in de Bijbel iets over de liefde. Het is een tekst die veel mensen wel zullen kennen, of ze nu kerkganger of Bijbelkenner zijn of niet. Hij is min of meer gekaapt voor de huwelijksvoltrekking. Nu is de vraag of deze tekst de liefde tussen man en vrouw beschrijft? Er wordt niets gemeld over de biologische of seksuele kant van deze verbintenis. Het christendom heeft altijd op gespannen voet gestaan

met het lichamelijke en met de erotische liefde.

In 1 Kor. 14:4-7 schrijft Paulus:
De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. Zij is niet grof en niet zelfzuchtig, zij laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, zij verheugt zich niet over het onrecht

maar vindt vreugde in de waarheid. Alles verdraagt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, in alles volhardt zij.

Zij verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid

Of in een eerdere vertaling die ouderen onder ons vertrouwder in de oren zal klinken:

De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig, de liefde pralt niet, zij is niet opgeblazen, zij kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe, zij is niet blij over ongerechtig-

heid, maar zij is blij met de waarheid. Alles bedekt zij, alles gelooft zij alles hoopt zij, alles verdraagt zij.

Volgens mij beschrijft Paulus hier de naastenliefde. Iets verder in Korinthiërs 13 kan de volgende tekst daarvan de bevestiging zijn: 'Echter, als het volmaakte komt, zal het onvolkomene afgedaan hebben.' Want: 'De liefde zal nooit vergaan.' Draaft Paulus hier met

dit vers 8 niet wat door, kun je je afvragen? Nee, want liefde is de grondtoon van het heelal, heeft Martinus in zijn geesteswetenschap beschreven.

En hij zegt bovendien dat tijdens de kerstdagen de liefde voor de naaste de aarde iets dichter genaderd is.

Dan kun je toch alleen maar dankbaar zijn en zeggen:

Gezegende kerst.

Citaat

De kosmische wetenschap of geesteswetenschap zal als een nieuwe impuls de mensheid verder leiden in haar ontwikkeling naar de toestand die Christus het 'koninkrijk der hemelen' noemt.

Martinus

Martinus

Proloog

Het Derde Testament - de Trooster, de Heilige Geest

De inwijding in mijn missie

4. Het visioen was voorbij. Het had maar een paar seconden of misschien maar fracties van seconden geduurd, als er in zo'n situatie überhaupt sprake van tijdsbesef kan zijn. Ik was weer terug in mijn fysieke toestand. Tijdens mijn verblijf in het gouden licht had er zich een overweldigende omvorming van mijn mentaliteit voltrokken. Het bleek dat het genoemde visioen van het alles opvullende gouden licht beslist geen droombeeld of hallucinatie was, maar een realistische, wakkere, dagbewuste kosmische ervaring. Het resultaat was een nieuwe bewustzijns-toestand in mij, die mij in staat stelde mijn kosmische analyses en symbolen over 'Het eeuwige heelal' of de 'Oplossing van het levensmysterie' te manifesteren. Ik werd door de beleving van het verblindende gouden licht als het ware vanuit de huidige kosmische blindheid of onwetendheid van de aardse mensheid opgeheven tot de hogere kosmische of geestelijke leefsfere van het leven, die een geheel nieuwe bewustzijns-toestand in mij tot stand brachten. Daar kwam ik niet meteen achter. Het gouden licht had op een immateriële of niet zintuiglijke manier de beleving van het eeuwige bestaan van mijn Ik onomstotelijk in mijn wakkere dagbewustzijn ingeprent. Ik wilde daarom een geleend boek

inzien of daar iets stond over de lichtbeleving die ik ervaren had. Maar toen bleek dat er zich een onzichtbare hand vóór mijn voorhoofd legde en mij tegen hield. Ik voelde dat ik het boek niet moest pakken en dat ik helemaal niet meer behoefde te lezen. Met mijn kosmische visioenen begreep ik plotseling met gemak de intuïtieve kracht van mijn eigen gedachte. Ik ontdekte nu dat het niet alleen Gods bedoeling was om op zich de verklaring van de goddelijke lichtbelevingen aan mij te openbaren. Ik begreep nu waarom de levende Christus in het visioen in mij binnengetreden was en zijn sterke bovenaardse licht vanuit mijn innerlijk over de wereld liet schijnen of stralen en mij dit liet beleven als de geest van Christus die één is met Gods geest. Wat betekende dit gouden licht? Het had een kosmisch bewustzijn en de daarmee verbonden autoriteit in mij geopend, die nodig waren, opdat ik de goddelijke missie kon vervullen, waarvan het Christusvisioen mij bewust gemaakt had, en kon bevestigen dat ik geroepen of ingewijd was om die te zullen uitvoeren.

Over mezelf

5. Mijn hier beschreven kosmische visioenen zouden nooit beschreven zijn, als ze niet een goddelijk proces waren geweest dat in mijn mentaliteit of psyche een nieuwe waarnemingsstructuur geopend had die mij permanent kosmisch dagbewustzijn gaf. Hierbij komt bovendien dat mij op een psychische manier duidelijk gemaakt werd dat ik absoluut moest afzien van het lezen of bestuderen van religieuze of filosofische boeken en dat ik weldra zou ontdekken dat dit lezen of zo'n studie totaal overbodig was, omdat het leven zelf zijn oplossingen van het mysterie als persoonlijk beleefde kennis uit de eerste hand aan mij openbaarde door middel van mijn nieuwe stel zintuigen. Ik moet hier opmerken dat ik het eerder genoemde, geleende boek daarom ongelezen moest teruggeven.

In mijn, voor alle gangbare, geautoriseerde religieuze voorstellingen, filosofieën en materiële wetenschap geïsoleerde, mentale toestand gaf God mij door middel van zijn Heilige Geest kennis, kracht, moed en een kosmisch waarnemingsvermogen om de goddelijke verkondiging van

Jezus verder te voeren, verklaard als de wetenschap van de alliefde, een ‘Derde Testament van het leven’ voor een beginnend geestelijk hongerende, intellectuele mensheid. Door deze wetenschap van de liefde zal de mensheid de kern in de Christusmissie vinden en de verkondiging van Jezus zien, bevrijd van alle duizendjarige valse vertolkingen en verduistering door onwetendheid, bijgeloof, naïviteit en intolerantie.

Nu moeten de mensen niet denken dat ik het middelpunt van aanbidding wil zijn, omdat het mij gegeven is de Christusmissie of de wetenschap van de alliefde verder te voeren en daarmee Gods toekomstige voltooiing van de mensheid naar zijn beeld te openbaren en dat ik verwacht dat de mensen mij zullen beschouwen als een persoon van een hogere geestelijke rangorde of mij misschien zelfs zullen verheffen en als een godheid zullen zien zoals met Christus gebeurd is. Dat zou een vreselijk misverstand zijn, ja, zonder meer een ontsporing van de absolute waarheid of werkelijkheid. Ik heb mijn fysieke leven alleen maar geleefd op de manier die mijn vermogens en lot mij in staat hebben gesteld om dat te kunnen. Dat mijn leven een manifestatie werd van de hoogste kosmische kennis, waarvoor de mensen door hun huidige snel werkende ontlasting van hun duistere karma overeenkomstig snel rijp worden, is een bewijs voor de reusachtige logica die in de scheppingsmacht van de Godheid heerst. Dat ik de vermogens heb gekregen die mij in staat stelden om in kosmische analyses de oplossing van het mysterie van hun eigen leven en hun relatie tot de allesdoordringende of alomtegenwoordige, eeuwige Godheid aan de mensheid te openbaren, is beslist niet te danken aan het feit dat ik op enige manier de lieveling van de Godheid ben. God trekt beslist niemand voor. We zijn allemaal gelijk voor zijn liefde. De vermogens die ik heb kunnen ontwikkelen zijn vermogens die alle mensen vóór mij gehad hebben en die alle anderen na mij zullen krijgen, absoluut allemaal zonder uitzondering. In feite is er dus niets om mij voor te aanbidden of te bedanken. Het is een fantastische, goddelijke beleving geweest om het eeuwige licht te brengen in een wereld waarin de mensen nog in hoge mate onder de duisternis gebukt gaan.

Klint Internationale Weken 2023

Programma van de internationale weken 5 & 6 – Klint zomer 2023

Week 5 van 23 juli tot en met vrijdag 28 juli

De golf van bewapening en oorlogskabaal in onze tijd stemt veel mensen pessimistisch. Een aantal meent dat er altijd oorlog is geweest en dat er altijd oorlog zal zijn. In het perspectief van reïncarnatie worden er na elke oorlog steeds meer pacifisten geboren. Martinus is van mening dat vrede niet alleen mogelijk is maar dat het een onvermijdelijk resultaat van de ontwikkeling is. Alle lijdenservaringen in de vorm van oorlog, ziekte en ongelukkige lotssituaties die de mensen doormaken, scheppen humaniteit. De huidige wereldgebeurtenissen inspireren steeds meer mensen om naar een internationale wereldsamenleving toe te werken die oorlog zal verbieden en de voorwaarden voor een wekelijks vrede zal scheppen.

Lezingen om 09.30 uur in het Deens met simultaanvertaling naar Engels, Duits, Nederlands:

- zo 23 juli Een gepolariseerde wereld – *Karin Jansson*
- ma 24 juli Oorzaken en gevolgen van het lot – *Ole Therkelsen*
- di 25 juli De ethische en karmische dimensies van voedsel – *Ingvar Nielsen*
- wo 26 juli Bevriend raken met de dood – *Pernilla Rosell*
- do 27 juli Het proces en de bevrijdende kracht van vergeving – *Lene Jeppesen*
- vrij 28 juli De stichting van wereldvrede – *Olav Johansson*

Lezingen om 19.00 uur in het Engels:

- zo 23 juli Meeting the ice in our inner landscape – *Anne Külper*
- ma 24 juli Creating piece in our inner universe – *Anne Pullar*
- wo 25 juli Martinus and philosophy – *Karsten Jensen*
- do 27 juli Prayer as a tool in everyday life – *Karin Jansson*

Week 6 van zondag 30 juli tot en met vrijdag 4 augustus

In onze materialistische tijd kunnen we ons snel voelen als een eenzaam deeltje dat in een toevallige lotsloterij geworpen is. Wanneer de geesteswetenschap de sluier optilt naar de structuur en het doel van het eeuwige leven, opent zich een zinvol heelal, waarin alles bij elkaar hoort in de eenheid die we hebben geleerd God te noemen. Alles wat er gebeurt heeft een liefdevol doel, ook dat wat we als onaangenaam beleven. In het kosmische perspectief is het natuurlijk om te proberen de gevoelens van isolatie en zinloosheid te doen verdwijnen met behulp van vergeving, gebed en een wetenschappelijk begrip van de zin van het leven en van Gods nabijheid.

Lezingen om 09.30 uur in het Deens met simultaanvertaling naar Engels, Duits, Nederlands:

- zo 30 juli Ontwikkeling is een afwikkeling van de inwikkeling in de materie – *Søren Olsen*
- ma 31 juli De mathematica van het leven en het heela – *Kenneth Ibsen*
- di 1 aug De aanval-, verdedigings- en vredesmentaliteit – *Micael Söderberg*
- wo 2 aug De uitdagingen van een levende planeet – *Ole Therkelsen*
- do 3 aug Je verzoenen met het leven en je lot – *Anne Pullar*
- vrij 4 aug Gebed en naastenliefde – *Inger Sørensen*

Lezingen om 19.00 uur in het Engels:

- zo 30 juli Pilate – on the art of choosing – *Sören Grind*
- ma 31 juli What is love? – *Mary McGovern*
- wo 2 aug Towards new genderhorizons – *Pernilla Rosell*
- do 4 aug The transformation of religious life – *Tryggvi Gudmundsson*

De Achterkant

Foto: Andreas Stroobant

